

Моїх віршів рядки...

Вадим Удич

Зміст

Зміст	2
Літо	3
Ким я хочу стати	4
Українська мова	5
Спасибі, школо!	6
Рідному батькові	7
Прийшла зима	8
Годівничку я на дерево повішу	8
Допоможемо зимуючим птахам	8

Літо

Літо прилетіло,
Біля криниці стало,
Криницю нагріло
І води набрало.
Полетіло в поле
І колосок розгойдало,
І тією водицею
Пшеницю полляло.
Полетіло в садок,
Фруктів набрало
І всім дітям на землі
Щедро дарувало.

Ким я хочу стати

Ким я хочу стати.
Запитала мене мати.
І на полі робити,
І діток малих смішити,
І батька-хліба випікати,
І моряком відважним стати,
І літати, мов той птах,
Що кружляє в небесах.
Й на заводі виробляти
Всякі солодощі дітям,
Й в магазині продавати,
І машини виробляти...
Ось я хочу стати ким,
Як сказати – «видатним».

Українська мова

Послухай, як співає соловей,
Красиво, радісно, натхненно.
І нашу мову зі співом ти зрівняй,
Вона звучить так само мелодійно.
Вона живе й співає завжди з нами,
Вона мов тії зорі золоті,
Спалахує веселими вогнями,
Спалахує в радості, а не в журбі.
Вона, мов мати наша рідна,
У наших серцях назавжди,
Вона, мов тая гарна жінка,
Осяє нам життя залюбки.
Отож ти, мово калинова,
Цвіти і радій в саду ряснім,
І стань порадником кожному,
І в наших серцях повік живи.

Спасибі, школо!

Від душі всієї, від широкого серця
Люблю тебе, школо рідна моя.
Люблю тебе, дзвоник, що гучно сміється,
Одвічна ця пісня твоя.

Люблю тебе, школо, шаную безмежно,
Ти завжди друга домівка моя.
І знаю віднині тепер уже твердо,
Що скарб людини – це мудрість твоя.

Даруєш знання щоднини нам щедро,
Ведеш у нові незнайомі світи.
Я буду старатися вчитися гарно,
А ти мене, школо, до мрії веди.

Мов бджоли до квітки ми линею до тебе,
Щоб знову напитись нектару твого.
Бо завжди розум манить до себе
Те світле і вічне наук джерело.

У класі просторім, де чисто й привітно,
Де парти шикуються в ряд,
Черпаєм знання ми корисні й потрібні,
Щоб сміло ввійти у життя.

Від душі всієї, від широкого серця,
Спасибі, школо рідна, за знання.
Нехай стежина, що до тебе в'ється,
Ведє щоднини зранку школяра.

Люблю тебе, школо, шаную безмежно,
Будь дітям домівкою ти повсякчас.
Хай знають, хай вірять завжди твердо,
Що мудрість твоя – це людини скарб.

Рідному батькові

Як добре, що на світі ти у нас є.
Ти – наше щастя, сонце золоте.
Бува, хмарина промінь твій закриє,
Та нашої сім'ї тепло вмить її розвіє.
Ти, тату, наша гордість і любов,
Бо лиш єдиний любиш без розмов
Всіх нас твоїх рідненьких, незрадливих,
Що теж не можуть і хвилини
Прожити без очей твоїх тепла.
Ти – той єдиний, що в серцях у наших –
Любимий чоловік і мужній гарний тато.

Прийшла зима

Прийшла зима. Запорошила,
І сонечко не так уже сія.
А як птахам? Вони безсилі!
Зима! Прийшла зловісна зима.
Поставлю годівничку біля хати,
Аби усі птахи були живі,
І по зернятку вони будуть брати,
Нехай не буде у птахів біди.

Годівничку я на дерево повішу...

Годівничку я на дерево повішу
І зимуючим птахам допоможу.
Щоб не голодно було їм в холод,
Я пшенички в неї покладу.
Нехай їдять маленькі пташата,
Нехай клюють собі смачне зерно.
На годівничку я накутаю сорочку,
Щоб їм було і тепло, й затишно.

Допоможемо зимуючим птахам

Горобці, синички, снігурі
Ходять узимку у нашому дворі.
Говорю всім друзям не востанне я:
«Допоможемо зимуючим птахам!»
У годівнички покладу я хліба,
Та і зерна насиплю я туди.
Нехай минають їх всі біди,
Нехай не знають горя і біди.